

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 355 /2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

301/2018. (XII. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. október 5-én előterjesztett **panaszát** a 2018. december 20-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

átteszi

az intézkedést fogantató szerv – * Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. október 5-én postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2018. augusztus 19-én fogantatott rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. augusztus 19-én körülbelül 12 órakor az * autópályán autóbalesetet szenvedett. A férje vezetett, a panaszos mellette ült, mögötte a 13 éves kislánya.

A panaszos 2018. szeptember 18-án megkapta az ügyüket képviselő ügyvédtől a helyszíni szemle jegyzőkönyv másolatát. A panaszos és férje „teljesen elájultak” a dokumentumban talált igazságtalanságok és hiányosságok tömkelegén. A férje azonnal reagált V. H. rendőrnek, aki a viber címét megadva több napon keresztül próbálta őt megnyugtatni, hogy minden rendben van ezzel a jegyzőkönyvvel, „ő ezzel nem tud mit kezdeni, majd a kihallgatások után, ne izguljon”.

A panaszost a panasz előterjesztéséig senki nem hallgatta ki. A férje önként bement a D. Rendőrkapitányságra 2018. augusztus 28-án, érdeklődni, hogy „mi van már az ügyükkel”, miért nem tudnak semmit, és miért nem keresi őket senki, a cserbenhagyó, balesetet okozó személy előkerült-e egyáltalán. Ekkor a panaszos férjét kihallgatták, a jegyzőkönyvet a panaszos csatolta panaszához.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos a Testület segítségét kérte, mivel annak ellenére, hogy neki nincs jogi végzettsége, még számára is egyértelmű, ami a helyszínelőknek nem volt az, hogy az ismeretlen férfi, aki a balesetet okozta elhagyta a helyszínt, ezért ez minimum segítségnyújtás elmulasztása bűncselekmény, nem pedig szabálysértés. A panaszos is leírta, hogy utólag persze abban indult eljárás.

A panaszos a leíró részben olvasta, hogy a balesetet okozó odasétált hozzájuk és megkérdezte, hogy történt-e személyi sérülés, mire a panaszos férje azt válaszolta, hogy nem történt személyi sérülés, azonban ez nem igaz. A panaszos férje vallomásaiban tisztán elmondta az igazat, ezért nem értette a panaszos, hogy miért írt le a helyszínelő valótlanul.

A panaszos kifogásolta továbbá, hogy a jegyzőkönyvben miért nem szerepel a kislánya, mint sérült, hiszen őt is mentőautó szállította kórházba nyaki fájdalommal.

A panaszos pontosítani szeretne volna a történetet, a helyszínre egy betegszállító autó érkezett három sérülthez, ahol a panaszost fekvő, a lányát pedig ülve a * Kórházba szállították. A férjének a rendőrök kérésére a helyszínen kellett tartózkodnia, majd a rendőrök magára hagyták a helyszínen. Saját úton kért segítséget, hogy a panaszoséhoz eljusson a kórházba. A betegszállítón mentőorvos nem volt, és nem a panaszos férje hívott mentőt.

A panaszos férjének sérülése nincs rögzítve, pedig szintén könnyű sérüléseket szenvedett a balesetben.

A panaszos nem érti, hogy a rendőr miért írta a jegyzőkönyvbe, hogy egy nyolc napon belüli sérülés történt, holott egy telefonba került volna felhívni a kórházat, ahol nagyon hamar kiderült, hogy gerinccsigolya törése van a panaszosnak, és az is, hogy a 13 éves gyerek átszállításra került a Gyermekkorházba.

A panaszos sérelmezi, hogy a helyszínelő rendőr miért írta le, hogy ismeretlen személy által vezetett jármű hátulról ment a panaszosékba a követési távolság be nem tartása miatt, holott egyértelműen a sávváltás miatt ment beléjük.

A panaszos véleménye szerint a jegyzőkönyvben az anyagi kártérítésre vonatkozó rész felületes és pontatlan.

2) A panaszos csatolta a „Jegyzőkönyv közlekedési baleset helyszínén végzett szemléről” című dokumentumot és a panaszos férjének tanúkihallgatásáról szóló jegyzőkönyvet, melyek a panaszos által leírtakat rögzítik.

3) A panaszos 2018. október 18-án előterjesztett panasz-kiegészítésében előadta, hogy a Testületre irányadó határidővel azért nem volt tisztában, mivel 2018. október 1-jéig a Testület létezéséről sem tudott.

4) A panaszos csatolta továbbá a férje és V. H. r. őrnagy között váltott e-maileket.

Az üzenetekből kiderül, hogy a rendőr megadta a panaszos férjének a telefonszámát és viber elérhetőségét, hogy – amennyiben kérdése van az ügyével kapcsolatban – tudjon hozzá fordulni.

a) Az első üzenetében a rendőr tájékoztatta a panaszos férjét, hogy elsődlegesen a rendelkezésére álló helyszíni iratokból állítja ki az igazolást, ami alapján a biztosító felé a bejelentési kötelezettségüknek eleget tudnak tenni. A helyszínen intézkedő rendőr a mentő elsődleges nyilatkozatát tudja rögzíteni a jegyzőkönyvben. Hivatalból azonban intézkedik az orvosi látlet és vélemény kikérésére. Amikor a kórháztól hivatalosan megkapják a rendőrök a látletet, melyben feltüntetik, hogy 8 napon belül (könnyű), vagy 8 napon túl (súlyos) sérülést szenvedett-e a személy, jelen esetben a panaszos, ilyenkor van lehetősége a rendőrnek ezt leigazolni. A rendőr rögzítette, hogy tudomásul vette a panaszos által elmondottakat, de jogilag, a rendőrség hivatalos megkeresésére a közvetlen hivatalos válasz a kórháztól fogadható el. A rendőr tájékoztatta a panaszos férjét továbbá, hogy az autópálya rendőrség helyszínelte, ők kérték ki a látletet, és miután megkapják, tőlük kapja majd meg a rendőr, de erről K. A. r. főtörzszászlós már tájékoztatta a panaszos férjét szóban és telefonon is. A rendőr rögzítette, hogy az intézkedő

rendőr jogszerűen és szakszerűen járt el a helyszínen, az autópálya rendőrség helyszínel, nem vizsgál, nem megy kihallgatni a beteg után a kórházba.

A rendőr biztosította a panaszost, hogy a vizsgálat már folyamatban van, amint egyéb fejlemény történik, tájékoztatni fogja.

b) A következő rendőri tájékoztatás szerint a r. őrnagy 2018. szeptember 24-én kézhez kapta a látlelet és vélemény című dokumentumot, mely igazolja, hogy a panaszos sérülése 8 napon túl gyógyuló-e. A rendőr rögzítette, hogy a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdése szerint minősülő segítségnyújtás elmulasztásának vétsége megalapozott gyanúja miatt folytatja a rendőrség a vizsgálatot. Vizsgálják a másik fél felelősségét az ott tanúsított magatartásának tekintetében is, továbbá a baleset körülményeit, a sérülés tényleges mértékét, és minden mást, ami felmerül. A rendőr megkérte a panaszos férjét, hogy a jövőben több bizalommal forduljon felé, és elkérte a panaszos telefonszámát, hogy tanúként ki tudja hallgatni.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) H. P. r. őrnagy 2018. november 27-én készült átiratában az alábbiakat hozta a Testület tudomására.

A rendelkezésre álló adatok szerint 2018. augusztus 19-én körülbelül 11 óra 40 perckor Ú. lakott területén kívül, az * autópálya bal oldali pályatest 40+370 méterszelvényben, a külső forgalmi sávban közlekedett K. felől B. irányába egy ismeretlen személy, az általa vezetett *** rendszámú személygépkocsival. Haladása során nem tartott megfelelő követési távolságot az előtte, vele azonos irányban haladó, panaszos férje által vezetett személygépkocsi mögött. A baleset után az ismeretlen személy kiszállt a járművéből, majd a panaszosék autójához ment, ahol megkérdezte, hogy történt-e személyi sérülés. A panaszos férje úgy nyilatkozott, hogy nem történt személyi sérülés. Ezt követően az ismeretlen személy gyalogosan elhagyta a helyszínt. A baleset során a panaszos – az elsődleges mentős vélemény alapján – 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, őt az OMSZ a * Kórházba szállította.

Ezt követően az ismeretlen személy beazonosításra, majd a * (autóversenypálya) területén elfogásra, és előállításra került. Tekintettel ittas állapotára, a mintavétel érdekében a személyes szabadságot korlátozó intézkedést vele szemben végrehajtották.

A rendőrség rendelkezésére álló, és a fentiek vonatkozásában keletkezett iratokat a nyomozás megindítása érdekében a D. Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztálya részére 2018. augusztus 21-én megküldték.

A panaszos beadványa szerinti állítás, mely szerint a férje nem mondta azt az intézkedő rendőrnek, hogy Sz. G. (a baleset okozója) odament hozzájuk az ütközés után és az állapotuk felől érdeklődött, nem életszerű a rendőr véleménye szerint. Az intézkedő rendőr adatot gyűjtött, információt kért a panaszos férjétől, és az általa előadottak kerültek rögzítésre.

A panaszos gyermeke, mint utas, s mint tanú valóban nem került a szemlejegyzőkönyvben rögzítésre. Ez a r. őrnagy szerint egy adminisztrációs hiányosság, aminek elmaradása nem okoz semmilyen joghátrányt a folyamatban lévő eljárásban a sértettek részére. A nevezett személy a Robotzsaru Neo ügyviteli rendszerben, valamint az intézkedő rendőr által a meghallgatott személy által elmondottakról készített jelentésben rögzítésre került, tehát a hivatalos eljárásban szerepel a kislány.

A panaszos férje a rendőri írásos, valamint a r. őrnagy részére történő szóbeli jelentések szerint nem kérte, hogy a * Kórházba juttassák el. Amennyiben kérte volna, illetve az intézkedő rendőr egyértelmű tudomására hozta volna, hogy szeretne feljutni a kórházba a hozzátartozóihoz, de közlekedési eszköz hiányán van, akkor erről a helyszínen intézkedő rendőr gondoskodott volna.

Tekintettel arra, hogy a panaszos férje nem élt ilyen kéréssel, így a beadványban foglalt állítást a rendőr nem támasztja alá.

Az OMSZ által küldött mentőautóban nem volt mentőorvos. A mentőápoló előzetes szóbeli véleménye alapján rögzítik és rögzítették a rendőrök a könnyűnek minősített sérülés fokát. A későbbi rendőri eljárás vonatkozásában a baleset helyszínén, a szemle jegyzőkönyvben ezen a pontban a helyszínelő által rögzített adatok csak tájékoztató jellegűek, a későbbiekben beszerzendő orvosi látlelet és vélemény határozza meg a pontos minősítést.

A baleset helyszínére a mentőket párhuzamosan többen értesítették. Jóváhagyható, hogy a panaszos férje is értesítette őket, de az intézkedő rendőr a Tevékenység-irányítási Központon keresztül is jelezte az igényt.

Az intézkedő rendőr külön rendőri jelentésében kellő alaposággal került kifejtésre, hogy a panaszos férje a baleset következtében, a helyszínen szemmel láthatóan nem igényelt orvosi ellátást, őt a mentőápoló sem ítélte ellátandónak, ezáltal nem került mentővel elszállításra. Tekintettel arra, hogy a panaszos férje végig az intézkedő rendőrrel kommunikált a helyszínen, őt a helyszíni adatok és tapasztaltak alapján nem kezelték megsérült személyként. Ez természetesen nem zárja ki, hogy a későbbiekben, a balesettel összefüggésbe hozható könnyebben gyógyuló sérüléseket szenvedhetett.

Abban a kérdésben, hogy sávváltás miatt történt-e a baleset, vagy a követési távolság be nem tartása miatt, a rendőrség álláspontja szerint az szüli az ellentmondást, hogy a panaszos vélhetően, szerencsére nem gyakorlott közúti közlekedési balesetek elszenvedésében, egyáltalán megítélésében. Az utólagosan általuk feltételezett verzió felállítása valószínűleg egyszerűen érzelmi alapú. A helyszínen feltalált és rögzíthető nyomok, és a meghallgatott személyek elmondása alapján állapítja meg a rendőr a tényállást. A rendelkezésre álló adatok szerint tévesen tette meg beadványát a panaszos.

A panaszos részére, minden egyes megkeresésükre mind szóban, mind pedig elektronikus úton megadták a megadható tartalmú tájékoztatást.

A panaszosok részére a baleset helyszínén valóban nem adtak az intézkedő rendőrök direkt tájékoztatást arra vonatkozólag, hogy amennyiben a rendőri intézkedéssel szemben kifogással, vagy kifejezett panasszal élnének, akkor a Testület felé hol, milyen módon nyújthatják be a panaszt. Ennek elmaradásának oka az volt, hogy jelen ügyben, a baleset helyszínén egyetlen mozzanatban sem merült fel az, hogy a panaszos, vagy férje kifogással, panasszal élne az intézkedő rendőrökkel, vagy a helyszínen végrehajtott rendőri intézkedéssel szemben. Továbbá egy közúti közlekedési baleset helyszínén a személy- és vagyónbiztonság megőrzése élvez prioritást, és a sérült személyek elszállításán túl, a jelentősen megrongálódott jármű elszállítására helyeződött a hangsúly. Az elsődleges intézkedéseket is ezek szerint szükséges súlyozni. Jelen esetben a helyszíni szemle végeztével a fentiekben vázolt helyzet miatt, okafogyottnak tűnt a helyszínen maradt panaszos férjének kifejezetten arra felhívni a figyelmét, hogy esetleges panaszával mely hatósághoz fordulna.

2) L. J. r. főtörzssászlós 2018. november 23-án készült jelentésében az alábbiak szerint foglalta össze az intézkedést.

2018. augusztus 19-én 11 óra 40 perckor az * autópálya 40 370 méterénél a B. felé haladó oldalon közúti baleset történt. Ezzel kapcsolatban a TIK-hez 11 óra 50 perc körüli időben érkezett adatlap, mely szerint két gépkocsi összeütközött és egy személy a hátát fájlalja, melyre reagálva az intézkedésben résztvevő szervek képviselőjében először a r. főtörzssászlós érkezett a helyszínre.

A helyszínen megállapította, hogy egy személygépkocsi áll az útestet jobb oldalán található vízelvezető árokban lévő vadvédő kerítés erdő felőli oldalán, illetve attól B. irányába kb. 150 méterre a belső forgalmi sávban keresztben pedig egy másik személygépkocsi áll megrongálódva. A helyszíni információgyűjtés során megállapította, hogy a vadvédő kerítés mögött álló, és a baleset során megrongálódott személygépkocsit a panaszos férje vezette, aki a rendőr helyszínre

érkezésekor telefonált, de közben odament a rendőrtől, és a rendőr tőle informálódott a balesettel kapcsolatban.

A panaszos férje kérdésre elmondta, hogy egy másik személygépkocsi hátulról az általa vezetett gépjárműnek nekiütközött.

A rendőr következő kérdése az volt, hogy hányan utaztak a gépkocsiban és megsérült-e valaki a baleset következtében, amire azt felelte, hogy különösebben nem, de mivel a feleségének fáj a háta, ezért hívott hozzá mentőt, hogy megvizsgálják. Elmondta továbbá, hogy nem tudja, de nem feltétlen a balesetben sérült meg, viszont volt korábban egy gerincműtétje, ami a balesettel együtt fokozottabb sérülésveszélyt jelent.

A rendőr következő kifejezett kérdése az volt, hogy a panaszos férje és lánya megsérültek-e, amire teljesen egyértelműen nemleges választ adott.

Ezek után igazoltatás keretében a rendőr rögzítette a panaszos férjének adatait, a feleségének és lányának adatait is ő bocsátotta a rendőr rendelkezésére.

A következő kérdés a balesetben résztvevő másik gépkocsi vezetőjének hollétére irányult. Erre a panaszos férjétől azt a választ kapta, hogy a baleset bekövetkezése után odagyalogolt hozzá – az elmondása szerint ő éppen akkor szállt ki a gépkocsijából és telefonált – majd megkérdezte tőle, hogy jól vannak-e és azt, hogy mi történt. Erre a rendőr határozottan emlékszik, a panaszos férje azt válaszolta a másik személy kérdésére, hogy „Mi történt volna? Hátulról nekünk jöttél!”. A másik személy erre azt válaszolta, hogy feltehetőleg elaludt, mert előző este még Németországban volt. Néhány további kérdés és válasz után a másik személy visszaindult a saját járműve felé. A panaszos férje elmondta, hogy ekkor megkérdezte a másik személyt, hogy ő jól van-e, és azt is, hogy hányan voltak a gépkocsijában. Erre a másik személy már csak autójához indulva távolodás közben válaszolt úgy, hogy a felemelt hüvelykujjával mutatta, hogy egyedül.

Ekkor a rendőr tájékoztatta a panaszos férjét, hogy a mentő hamarosan megérkezik, és arról, hogy megkeresi a másik jármű vezetőjét, aki feltehetőleg a járművénel van. A balesetet valószínűsíthetően okozó személygépkocsi a belső forgalmi sávban állt, de amikor a rendőr odaért, a közelében nem tartózkodott a gépkocsivezető.

A panaszos férjéhez visszaérve a rendőr tapasztalta, hogy ő ismét telefonál, majd amikor befejezte, a rendőr elmondta neki, hogy a másik gépkocsi vezetője feltehetőleg elhagyta a helyszínt. A rendőr megkérdezte, hogy a másik személy hátrahagyott-e magáról valamilyen adatot, vagy elérhetőséget, melyre nemleges választ adott a panaszos férje, és azt sem közölte a másik személy, hogy el fogja hagyni a helyszínt. A panaszos férje továbbá elmondta azt is, hogy a panaszos még mondta is neki, hogy hogy milyen rendes fiatalember volt, hogy érdeklődött az állapotuk felől. Ezután a rendőr személyleírást kért a másik jármű vezetőjéről, de a kapott információból valamelyest használható adat mindössze a ruházatára utalt.

A rendőr a teljes helyszíni intézkedés során több alkalommal tájékoztatta a TIK ügyeletesét a történetekről a szolgálati rádión keresztül. Így a helyszínt elhagyó okozóról és a személyleírásáról is tájékoztatta, majd intézkedett a forró nyomon történő üldözésre és felkutatásra, valamint további információk begyűjtésére, illetőleg ellenőrizte, hogy a belső forgalmi sávban álló és fokozott balesetveszélyt jelentő gépkocsi további baleset bekövetkezésének lehetőségét kiküszöbölő szakszerű megjelölése megtörtént-e.

Ezt követően a rendőr újra visszament az autóhoz és azt és környékét újra átvizsgálta, illetőleg tanúkutatást végzett azzal kapcsolatban, hogy a gépkocsivezető hol tartózkodhat, de ez eredményre nem vezetett. Ezután a jármű rendszáma alapján lekérte a nyilvántartó szerinti tulajdonosát, aki: Sz. G., * szám alatti lakos, és a rendőr intézkedett a TIK-en keresztül lakcímének ellenőrzéséről, továbbá a hazavezető útja rendőri ellenőrzéséről.

A rendőr ezt követően ismét visszament a panaszos férjéhez, aki ekkor is telefonált, majd amikor befejezte megmutatta neki a szolgálati PDA készüléken a nyilvántartóból lekért, a balesetet elsődleges információk alapján okozó személygépkocsi tulajdonosának fényképét. A panaszos férje a személyt egyértelműen felismerte, amiről ismét tájékoztatta a rendőr a TIK ügyeletesét és a forró nyomon üldözésben résztvevőket.

A későbbiek során a helyszínrre érkező rendőrök a helyszíni szemlét elvégezték, a szükséges nyomkutatást és rögzítést lefolytatták. A teljes helyszíni intézkedés során a rendőr tartotta a kapcsolatot a panaszos férjével, más helyszínrre érkező rendőr nem. Ennek során a panaszos férje tájékoztatást kért a rendőrtől a további eljárással kapcsolatban. A rendőr elmondta neki, hogy a helyszíni intézkedést az alosztály végzi, a további eljárást pedig a területileg illetékes rendőrkapitányság folytatja le, aminek adatait a rendőr közölte a panaszossal. Elmondta továbbá azt is, hogy hosszadalmasabb – nem néhány napos – eljárásra kell számítania az eset sajátosságaiból kifolyólag. Ezt a panaszos férje tudomásul vette, de sajnálatát fejezte ki, ugyanis néhány nap múlva szándékoztak volna visszautazni Írországba, ahol elmondása szerint életvitelszerűen tartózkodnak.

A továbbiakban a rendőr megkérdezte tőle, hogy a balesetben megrongálódott, általa vezetett gépjármű műszaki mentéséről milyen formában kíván gondoskodni, majd tanácsalansága miatt felvilágosította, hogy a * Megyei Rendőr-főkapitányság szerződött autómentő partnerét a helyszínrre tudja hívni, vagy pedig a panaszos férje maga gondoskodik a jármű elszállításáról. Erre azt válaszolta, hogy neki arra nincs pénze, inkább felhívja azt, akitől bérlí a gépkocsit. A rendőr tájékoztatta, hogy a balesettel kapcsolatban felmerült költségeket az okozó gépjármű kötelező felelősségbiztosítása megtéríti számla alapján. Ezt követően ismét telefonálni kezdett, majd amikor befejezte, elmondta, hogy a helyszínrre érkezik a bérbeadó cég képviselője és ő szervezi meg a jármű mentését.

Közben a helyszínrre érkezett az OMSZ D. Mentőállomás gépkocsija, melynek személyzete az útarokból a gépkocsi mellől felkísérte az útestre a panaszost a mentőautóhoz. Ez alátámasztotta, amit a nevezett személy korábban elmondott, miszerint nincs a panaszosnak különösebb – rendkívül súlyos – sérülése. A járműtől a vadvédő kerítés mellett sétált a sérült személy körülbelül 50 métert az ott lévő nyiladékiig, amit a járművük szakított a kerítésen, majd a mentőautóhoz újabb 50 métert. A tapasztalatok alapján, ha valaki nagy fájdalomra panaszkozik, azt hordágyon viszik a gépkocsiba.

Amikor a panaszos beszállt a mentőautóba a férje közölte a rendőrrel, hogy ő és a lányuk is elkísérik őt a kórházba. A rendőr felhívta a figyelmét, hogy amennyiben nem sérült meg, maradjon a helyszínrre, ugyanis még szükséges további kérdéseket feltennie neki, illetve az általa önállóan megkezdett műszaki mentés lebonyolítását is folytassa le. Ekkor a panaszos férje aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy jármű hiányában nem tud kórházba jutni felesége után. A rendőr biztosította arról, hogy mint minden ilyen esetben, most is gondoskodni fog erről. Ekkor a panaszos férjének további kérdése az volt, hogy a lánya elkísérheti-e a feleségét a mentővel, mivel a melegben nem szeretné, ha a helyszínrre vele maradna. A rendőr senkitől nem kapott se ekkor, se korábban olyan információt, hogy a panaszos lánya, vagy férje a baleset során megsérült volna, vagy legalább bármi fájdalomra panaszkozik kórházi ápolása szükségessé vált volna. A helyszínrre a rendőr emlékei szerint a mentőautón mentőápoló teljesített szolgálatot. Az ő sérülésre vonatkozó nyilatkozata került rögzítésre a szemléről készült jegyzőkönyvben az „elsődleges orvosi vélemény” megjelöléssel, ami egy arra vonatkozó szakzsargon, hogy az OMSZ mit közöl az intézkedő rendőrrel a sérüléssel kapcsolatban. A további eljárás lefolytatásában ez a szóbeli kijelentés soha nem mérvadó, mindössze az ügy helyszínrre történő megindításában van szerepe. A további eljárás lefolytatását – büntető, vagy szabálysértési – az eset egyéb körülményei, és a sérülés gyógytartama befolyásolják. Ez a sérültet ellátó kórházba eljuttatott hivatalos iratra kapott orvosi vélemény alapján került elbírálásra. Ezt az ún. „Orvosi látlelet és véleménykérő lapot” a helyszínelést végző rendőrök elkészítették és telefax útján a kórházba továbbította a rendőr.

A helyszíni szemle lefolytatása során a segítségnyújtás elmulasztása bűncselekmény a helyszínrre elhagyó vezetővel szemben azért nem merült fel, mivel a panaszos férje a fent leírtakat hozta a rendőr tudomására (odament hozzá, érdeklődött az állapotukról, látta, hogy a panaszos férje telefonál, ami alapján joggal feltételezhető, hogy már segítségről gondoskodik).

A későbbiek során a panaszos férje több alkalommal megkérdezte a rendőrt, hogy milyen úton fog eljutni a kórházba a családja után. A rendőr tájékoztatta a lehetőségekről, miszerint az általa vezetett gépkocsiért érkező autómentő el tudja vinni, taxit tud hívni, amennyiben erre nincs módja, a rendőr a TIK-en keresztül hív neki taxit, de ha semmilyen egyéb lehetőség nincs, akkor akár a rendőr is elviszi a kórházba a szolgálati autóval, de nem hagyja el a rendőr a helyszínt, amíg ez a kérdés megnyugtatóan meg nem oldódik.

A helyszíni eljárást a rendőrök 15 óra 10 perckor fejezték be, amelynek során a helyszínen talált nyomokból, anyagmaradványokból, a járművek rongálódásaiból és a panaszos férjének elmondásából egyértelműen megállapításra került, hogy a balesetben részes két azonos forgalmi irányban és azonos sávban haladó jármű ütközött össze.

A helyszíni intézkedés befejezésekor a rendőr megkérdezte a panaszos férjét a kórházba utazásával kapcsolatban és azt az információt kapta tőle, hogy az általa vezetett személygépkocsit bérbeadó személy, vagy annak – külön gépjárművel – szintén a helyszínen lévő édesapja viszi el őt a kórházba. Ekkor a rendőr megadta a * Kórház címét és elmagyarázta azt is, hogy a helyszínről milyen módon lehet a legkönnyebben megközelíteni.

Ezt követően a rendőrök az alosztályuk épületébe mentek, ahol 15 óra 30 perc körüli időben a helyszínről adatai hátrahagyása nélkül távozó személyről kapott információt a felkutatásával a rendőr által megbízott csoport értesítette, hogy megállapításra került, hogy a személy a baleset helyszínétől légvonalban néhány száz méterre lévő *-en tartózkodik, ahol intézkedés alá vonták a rendőrök, és mivel a baleset utáni alkoholfogyasztásra hivatkozott, vérévétel céljából az ú-i orvosi ügyeletre előállították.

A helyszíni intézkedés során a rendőr a panaszos férjét nem tájékoztatta a panasztételi jogáról, ugyanis a helyszíni intézkedés során semmilyen joghátrány nem érte, a vele való kommunikáció és az intézkedés során a rendőr viselkedését – mint mindig a munkája során – a vele való empatikus bánásmód, segíteni akarás és a problémák megoldása jellemezte. Így a rendőr véleménye szerint semmilyen okot nem adott panaszra, ezt a panaszos férje sem jelezte semmilyen módon, illetve bármilyen kérdéssel fordult a rendőrhöz, azt mindig megválaszolta úgy, hogy azt jól láthatóan megértette és tudomásul vette, nem kifogásolta.

3) A rendőrség csatolta a balesetről készült ügyiratot, melyben egyértelműen rögzítve van a panaszos, a férje és a lányuk is.

4) A rendőrség csatolta továbbá a baleset napján készített jelentést a meghallgatott személy (a panaszos férje) elmondásáról, melyben a 2) pontban ismertetetteket rögzítette a rendőr.

5) Az Orvosi látletel és véleménykérő lap 2018. augusztus 20-án megküldésre került a * Kórház részére.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) Mivel a panaszos a panaszbeadványának elkészítését azzal mentette ki, hogy nem tudott a Testület létezéséről, ezért a Testületnek először azt kellett vizsgálnia, hogy a panaszost az intézkedő rendőrök tájékoztatták-e a panasztételi lehetőségéről.

A panaszos 2018. október 18-án előterjesztett panasz-kiegészítésében előadta, hogy a Testületre irányadó határidővel azért nem volt tisztában, mivel 2018. október 1-jéig a Testület létezéséről sem tudott.

Az intézkedő rendőr előadta, hogy a helyszíni intézkedés során a panaszos férjét nem tájékoztatta a panasztételi jogáról, ugyanis a helyszíni intézkedés során semmilyen joghátrány nem érte, a vele való kommunikáció és az intézkedés során a rendőr viselkedését – mint mindig a munkája során – a vele való empatikus bánásmód, segíteni akarás és a problémák megoldása jellemezte. Így a rendőr véleménye szerint semmilyen okot nem adott panaszra, ezt a panaszos férje sem jelezte semmilyen módon, illetve bármilyen kérdéssel fordult a rendőrhöz, azt mindig megválaszolta úgy, hogy azt jól láthatóan megértette és tudomásul vette, nem kifogásolta.

Az Rtv. 20.§ (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A Szolgálati Szabályzat 5.§ (6) bekezdése szerint a rendőr az Rtv. V. Fejezetében foglalt intézkedését vagy az Rtv. VI. Fejezetében foglalt kényszerítő eszköz alkalmazását követően az Rtv. IX. Fejezetében meghatározott panasz lehetőségéről szóló tájékoztató keretében felhívja az intézkedés alá vont személy figyelmét a panasz előterjesztésének határidejére is.

Az Rtv. 92. §(1) bekezdése szerint, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

Az Rtv. a panasztételi jogról való tájékoztatás tekintetében egyértelműen rendelkezik, az intézkedő rendőr kötelességévé teszi a tájékoztatás megadását. Jelen esetben nem merült fel olyan körülmény, amely miatt az intézkedő rendőr úgy ítélhette volna meg, hogy az intézkedés célját, eredményességét veszélyeztette volna azzal, hogy a panaszosnak a szükséges tájékoztatást megadja. A rendőrnek azon esetekben is kötelessége a tájékoztatás megadása, amikor semmilyen konfliktus nem merül fel az intézkedés alá vont személlyel kapcsolatban, és a rendőr megítélése szerint nem indokolná a panasztételt semmilyen körülmény. Olyankor is jogszabály kötelezi a rendőrt a felvilágosítás megadására, amikor a rendőr jogszerűen és szakszerűen jár el a teljes, konfliktusmentes intézkedés során.

Mindezekre tekintettel a Testület csak úgy foglalhatott állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga csekély mértékben sérült a panasztételi lehetőségéről való tájékoztatás elmaradása miatt.

2) A Testület ezt követően vizsgálta, hogy a helyszínen készült jegyzőkönyv közlekedési baleset helyszínén végzett szemléről valóban valótlanságokat tartalmazott-e.

a) A panaszos állítása szerint valótlannul szerepel az a jegyzőkönyvben, hogy a balesetet okozó személy a baleset bekövetkeztét követően megkérdezte tőlük, hogy történt-e személyi sérülés, jól vannak-e. A panaszos állítása szerint nem mondtak ilyesmit a helyszínelőnek.

A rendőri tájékoztatás szerint az intézkedő a panaszos férjének a balesetben résztvevő másik gépkocsi vezetőjének hollétére irányuló kérdést is feltett. Erre a panaszos férjétől azt a választ kapta, hogy a másik személy a baleset bekövetkezése után odagyalogolt hozzá – az elmondása szerint ő éppen akkor szállt ki a gépkocsijából és telefonált – majd megkérdezte tőle, hogy jól vannak-e és azt, hogy mi történt. Erre a rendőr határozottan emlékszik, a panaszos férje azt válaszolta a másik személy kérdésére, hogy „Mi történt volna? Hátulról nekünk jöttél!”. A másik személy erre azt válaszolta, hogy feltehetőleg elaludt, mert előző este még Németországban volt. Néhány további kérdés és válasz után a másik személy visszaindult a saját járműve felé. A panaszos férje elmondta, hogy ekkor megkérdezte a másik személyt, hogy ő jól van-e, és azt is, hogy hányan voltak a gépkocsijában. Erre a másik személy már csak autójához indulva távolodás közben válaszolt úgy, hogy a felemelt hüvelykujjával mutatta, hogy egyedül.

A Testület az ügy gondos mérlegelése során figyelembe vette azt, hogy az intézkedő rendőr már az elsődleges jelentésében (amelynek időpontjában még nem tudhatta, hogy később panaszeljárást kerül megindításra) precízen, pontosan, mindenre kiterjedően rögzítette a közte és a panaszos férje között lezajló kommunikációt. Ahogy azt H. P. r. őrnagy is rögzítette átiratában, nem életszerű az a panaszosi állítás, mely szerint az intézkedő rendőr valótlanságot foglalt volna a helyszínen készült jegyzőkönyvbe, semmilyen körülmény, adat, vagy információ nem utal arra, hogy bármilyen oka lett volna erre. Továbbá a panaszos is rögzíti beadványában, hogy kommunikáltak a balesetet okozó személlyel, amely szintén alátámasztja, hogy a baleset okozója tisztában volt a panaszos és családja által elszenvedett sérülésekkel, hiszen valószínűtlen, hogy egy balesetet követő kommunikáció során a részes felek ne győződnenek meg egymás állapotáról.

A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga ebben az aspektusban.

b) A panaszos sérelmezi továbbá, hogy a lánya nem szerepel a jegyzőkönyvben utasként, és férje sem, mint sérült személy.

Amikor a panaszos beszállt a mentőautóba a férje közölte a rendőrrel, hogy ő és a lányuk is elkísérik őt a kórházba. A rendőr felhívta a figyelmét, hogy amennyiben nem sérült meg, maradjon a helyszínen, ugyanis még szükséges további kérdéseket feltennie neki, illetve az általa önállóan megkezdett műszaki mentés lebonyolítását is folytassa le. Ekkor a panaszos férje aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy jármű hiányában nem tud kórházba jutni felesége után. A rendőr biztosította arról, hogy mint minden ilyen esetben, most is gondoskodni fog erről. Ekkor a panaszos férjének további kérdése az volt, hogy a lánya elkísérheti-e a feleségét a mentővel, mivel a melegben nem szeretné, ha a helyszínen vele maradna. A rendőr senkitől nem kapott se ekkor, se korábban olyan információt, hogy a panaszos lánya, vagy férje a baleset során megsérült volna, vagy legalább bármi fájdalomra panaszkodva kórházi ápolása szükségessé vált volna.

A panaszos gyermeke valóban nem került a szemlejegyzőkönyvben rögzítésre utasként és sérültként. Ez a r. őrnagy szerint egy adminisztrációs hiányosság, aminek elmaradása nem okoz semmilyen joghátrányt a folyamatban lévő eljárásban a sértettek részére. A nevezett személy a Robotzsaru Neo ügyviteli rendszerben, valamint az intézkedő rendőr által a meghallgatott személy által elmondottokról készített jelentésben rögzítésre került, tehát a hivatalos eljárásban szerepel a kislány.

Az intézkedő rendőr külön rendőri jelentésében kellő alaposággal került kifejtésre, hogy a panaszos férje a baleset következtében, a helyszínen szemmel láthatóan nem igényelt orvosi

ellátást, őt a mentőápoló sem ítélte ellátandónak, ezáltal nem került mentővel elszállításra. Tekintettel arra, hogy a panaszos férje végig az intézkedő rendőrrel kommunikált a helyszínen, őt a helyszíni adatok és tapasztalatok alapján nem kezelték megsérült személyként.

A Testület ezen kérdés vizsgálata során két szempontot is figyelembe vett. Egyrészt azt, mely szerint a panaszos lánya nem sérüléséből adódóan került elszállításra a mentővel, hanem abból kifolyólag, hogy édesapja nem szeretne volna, hogy gyermeke a baleset helyszínén maradjon vele a további intézkedés idejére, ezért a gyermek édesanyjával utazott a mentőben. Az intézkedő rendőrnek tehát nem volt tudomása arról, hogy a lányt sérülés érte volna, ebből adódóan nem rögzítette sérültként a jegyzőkönyvben, annak ellenére, hogy később (már a mentőben) felmerült, hogy a gyermek is megsérült. Ugyanez igaz a panaszos férjére is. Mivel az intézkedés során végig ő kommunikált a helyszínen a rendőrrel, amennyiben sérülése lett volna, ez minden bizonnyal rögzítésre került volna. A második vizsgálati szempont az volt, hogy a gyermek jegyzőkönyvben való rögzítésének elmaradása – amely egy adminisztrációs hiba az intézkedő rendőr részéről – okozhatott-e bármilyen alapjogi sérelmet a panaszos számára. A Testület erre a kérdésre csak nemleges választ adhatott, ugyanis a gyermek az eljárás további szakaszaiban, a hivatalos eljárásban megfelelő módon szerepel. Nem érte tehát hátrány a panaszost azáltal, hogy az intézkedő rendőr adminisztrációs hibát követett el, és a helyszíni jegyzőkönyvben nem tüntette fel a kislányt.

A Testület álláspontja szerint ebben az aspektusban sem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

c) A panaszos nem érti, hogy a rendőr miért írta a jegyzőkönyvbe, hogy egy nyolc napon belüli sérülés történt, holott egy telefonba került volna felhívni a kórházat, ahol nagyon hamar kiderült, hogy gerinccsigolya törése van a panaszosnak.

A helyszínen a rendőr emlékei szerint a mentőautón mentőápoló teljesített szolgálatot. Az ő sérülésre vonatkozó nyilatkozata került rögzítésre a szemléről készült jegyzőkönyvben az „elsőleges orvosi vélemény” megjelöléssel, ami egy arra vonatkozó szakzsargon, hogy az OMSZ mit közöl az intézkedő rendőrrel a sérüléssel kapcsolatban. A további eljárás lefolytatásában ez a szóbeli kijelentés soha nem mérvadó, mindössze az ügy helyszínen történő megindításában van szerepe. A további eljárás lefolytatását – büntető, vagy szabálysértési – az eset egyéb körülményei, és a sérülés gyógytartama befolyásolják. Ez a sérültet ellátó kórházba eljuttatott hivatalos iratra kapott orvosi vélemény alapján került elbírálásra. Ezt az ún. „Orvosi látletet és véleménykérő lapot” a helyszínelést végző rendőrök elkészítették és telefax útján a kórházba továbbította a rendőr.

V. H. r. őrnagy a panaszos által csatolt dokumentumok alapján egyértelműen tájékoztatta már a panaszos férjét arról, hogy a helyszínen intézkedő rendőr a mentő elsőleges nyilatkozatát tudja rögzíteni a jegyzőkönyvben. Hivatalból azonban intézkedik az orvosi látletet és vélemény kikérésére. Amikor a kórháztól hivatalosan megkapják a rendőrök a látletet, melyben feltüntetik, hogy 8 napon belül (könnyű), vagy 8 napon túl (súlyos) sérülést szenvedett-e a személy, jelen esetben a panaszos, ilyenkor van lehetősége a rendőrnek ezt leigazolni. A rendőr rögzítette, hogy tudomásul vette a panaszos által elmondottakat, de jogilag, a rendőrség hivatalos megkeresésére a közvetlen hivatalos válasz a kórháztól fogadható el. A rendőr tájékoztatta a panaszos férjét továbbá, hogy az autópálya rendőrség helyszínelte, ők kérték ki a látletet, és miután megkapják, tőlük kapja majd meg a rendőr, de erről K. A. r. főörzsászlós már tájékoztatta a panaszos férjét szóban és telefonon is. A rendőr rögzítette, hogy az intézkedő rendőr jogszerűen és szakszerűen járt el a helyszínen, az autópálya rendőrség helyszínel, nem vizsgál, nem megy kihallgatni a beteg után a kórházba.

A Testület megállapította, hogy a rendőrség álláspontja teljes mértékben helytálló, a helyszínen intézkedő rendőröktől természetesen nem várható el, hogy a baleset helyszínén mindenre kiterjedő orvosi szakvéleményt szerezzenek be, az elsőleges jegyzőkönyvben a helyszínen adott lehetőségekhez mérten beszerezhető információkat tudják rögzíteni. A látletet későbbi

kikérésének pedig meghatározott módon kell történnie, nem elégséges a telefonon való tájékoztatókérés, amelyről a rendőrök tájékoztatták is a panaszost.

Testület megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült ebben a vonatkozásában sem.

d) A panaszos sérelmezi, hogy a helyszínelő rendőr miért írta le, hogy ismeretlen személy által vezetett jármű hátulról ment a panaszosékba a követési távolság be nem tartása miatt, holott egyértelműen a sávváltás miatt ment beléjük.

A helyszíni eljárást a rendőrök 15 óra 10 perckor fejezték be, amely során a helyszínen talált nyomokból, anyagmaradványokból, a járművek rongálódásaiból és a panaszos férjének elmondásából egyértelműen megállapításra került, hogy a balesetben részes két azonos forgalmi irányban és azonos sávban haladó jármű ütközött össze.

A Testület hatáskörén kívül esik annak a kérdésnek az eldöntése, hogy a panaszosék gépjárművébe ütköző autó milyen okból – sávváltás miatt, vagy a követési távolság be nem tartása miatt – okozta a balesetet. A Testület kizárólag azt tudja vizsgálni, hogy a rendőr milyen okból írta a jegyzőkönyvbe a panaszos által sérelmezett, véleménye szerint valótlán megállapításokat. Jelen esetben megállapítható, hogy a rendőr egyértelműen a szakmai tudására, tapasztalataira tekintettel, a helyszínelők által végzett mérések és adatgyűjtés alapján jutott a jegyzőkönyvben foglalt megállapításra, ezért ennek kapcsán nem merül fel az alapjogsértés lehetősége, mivel ennek eldöntéséhez, vagy cáfolatához specifikus szakmai ismeretekre van szükség, amelyekkel a helyszínelést végző rendőrök rendelkeznek.

A Testület megállapította, hogy ebben az aspektusban sem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A Testület vizsgálta, hogy a panaszos férjét valóban a baleset helyszínén hagyták-e a rendőrök. A panaszos állítása szerint a helyszínre egy betegszállító autó érkezett három sérülthez, ahol a panaszost fekvő, a lányát pedig ülve a * Kórházba szállították. A férjének a rendőrök kérésére a helyszínen kellett tartózkodnia, majd a rendőrök magára hagyták a helyszínen. Saját úton kért segítséget, hogy a feleségéhez eljusson a kórházba.

Az intézkedés során a panaszos férje több alkalommal megkérdezte a rendőrt, hogy milyen úton fog eljutni a kórházba a családja után. A rendőr tájékoztatta a lehetőségekről, miszerint az általa vezetett gépkocsiót érkező autóműtő el tudja vinni, taxit tud hívni, amennyiben erre nincs módja, a rendőr a TIK-en keresztül hív neki taxit, de ha semmilyen egyéb lehetőség nincs, akkor akár a rendőr is elviszi a kórházba a szolgálati autóval, de nem hagyja el a rendőr a helyszínt, amíg ez a kérdés megnyugtatóan meg nem oldódik. A helyszíni intézkedés befejezésekor a rendőr megkérdezte a panaszos férjét a kórházba utazásával kapcsolatban és azt az információt kapta tőle, hogy az általa vezetett személygépkocsit bérbeadó személy, vagy annak – külön gépjárművel – szintén a helyszínen lévő édesapja viszi el őt a kórházba. Ekkor a rendőr megadta a * Kórház címét és elmagyarázta azt is, hogy a helyszínről milyen módon lehet a legkönnyebben megközelíteni.

A 20/2015. (VII.31.) BM utasítás a belügyi szervek gépjármű szabályzatának 23.§ (6) bekezdése értelmében a szolgálati járművel csak az 1. § b) pont szerinti munkavállaló, a belügyi szervnél foglalkoztatott közfoglalkoztatott, továbbá a belügyi szerv nyugdíjasa szállítható, kivéve a) a szolgálati és munkaköri tevékenységgel összefüggő esetekben; b) engedélyezett személyes gépkocsihasznaulat vagy magáncélú igénybevétel során; c) a KRESZ által előírt segítségnyújtáskor használható a szolgálati gépjármű.

Az ügy gondos mérlegelése után a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bizonyítási eszközök hiányából adódóan nem tud megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a helyszínen intézkedő rendőr milyen tájékoztatást adott a panaszos férjének abban a kérdésben, hogy tud-e neki segíteni abban, hogy a panaszoshoz és lányukhoz eljusson a kórházba.

A tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jog sérelme nem megállapítható, mivel a panaszosi és a rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszül, melyet a Testületnek nem állt módjában feloldani a bizonyítási eszközök csekély volta miatt.

4) A panaszos állítása szerint az intézkedés után több alkalommal próbáltak tájékoztatást kérni a rendőrségtől az ügyükkel kapcsolatban, azonban nem kapták meg a kért felvilágosítást.

A panaszos saját maga csatolta V. H. r őrnaggyal e-mailben folytatott kommunikáció dokumentációját, melyben a rendőr mindenre kiterjedően, maximális empátiával tájékoztatta a panaszos férjét több alkalommal is, továbbá rögzíti azt is, hogy ezen felül a telefonos és viber elérhetőségét is megadta a panaszosnak, hogy ügyükkel kapcsolatban tudjanak nála érdeklődni.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A Testület álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a rendőrség az általuk megadható tájékoztatás mértékéig teljesítette a tájékoztatási kötelezettségét, a panaszost és férjét a kérdéseikkel kapcsolatban felvilágosították és megadták azokat az elérhetőségeket, amelyeken az ügy kapcsán további információt kaphatnak.

Nem sérült tehát a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a tájékoztatási kötelezettség kapcsán.

IV.

A Testület megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga csekély mértékben sérült a panasztételi lehetőségről való tájékoztatás elmaradása miatt. Egyetlen aspektusban sem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az általa valótlanságként megjelölt jegyzőkönyvben rögzített tartalmak kapcsán. Nem megállapítható a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme abban a kérdésben, hogy a panaszos férjét segítette-e a rendőrség abban, hogy eljusson a kórházba a feleségéhez és a lányához. A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a tájékoztatási kötelezettség tekintetében.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2018. december 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag